GS 1234

Ack, om det gällde!
Om det så wißt för Kung och Frihet smälde!
Wi skulle wisa,
Att skjuta kunna wi:
En skulle fälla hundra,
Bergen wår seger dundra,
Wi skulle wisa,
Att Swenskar föddes wi.

Hör, hur det swärmar!
Allt mer och mer sig skallet hitåt närmar.
Ha, lägg till ögat,
Puff! puff! han föll! Allsto!
Goßar, ej onda waren!
Jag skjöt den första haren!
Jägare alla!
På graföl hit, Allsto!

Säljes i Bruzelii Boklådor för 1 ß. B:ko.

Upsala,
tryckt hos Em. Bruzelius.
1827.

Jägarn.

1. När dagen waknar wid hafwets barm
Och kyßer sin rodnande brud,
Hon famnar sin yngling med älskande arm
Och ber honom wänta på lärkans ljud;
Men han till det strålande spannet går,
Och nickar farwäl med sitt gullgula hår,
Som perlor i dalarna strör.
2. Så Jägarn skyndar från flickans bädd
Att ladda sitt blanka gewär,
I skogar han ströfwar, på afgrunders brädd,
Med mannalust och hjeltebegär —
I löfwen drilla fåglarna små,
Högt öfwer sig ser han det ewiga blå,
Der örnen och stjernorna bo.
3. Hwad liknar wål hornets mäktiga skall,
Fördubbladt af grottor och fjäll?
Hwad liknar lågret wid wattenfall,
Bland klippor i granarnes dunkla tjäll?
Till skyn sträcks stråten, med lust, med mod;
Och högst på spetsen det sjudande blod
Förfriskas af himmelens wind.
4. Och brusar i nattens swartnande wåg,
Der månan seglar så blek,
Den wilda Jägarns fruktade täg,
Ej darrar skytten för spökens lek;
Och ofta skönheten modet lönt:
En Skogsfru nalkas i purpur och grönt,
Och winkar wid stockeldens brand.
5. Hwad andas det förstliga tidsfördrif
Som lefwer i skott och musik?
De första menniskors fria lif,
Då mannen war af sin styrka rik!
I luft, i skog, med blixtrande stål,
Jag spejar, som han, och träffar mitt mål,
På höjderna jordens Regent!

Jägar-Wisa.

Waldthornen skalla,
Piporna drilla och larmskotten knalla,
Hundarne gnälla
I mordiskt raseri.
Hej, goßar, ut till jagten!
Se, öfwer hela trakten
Jägarne samlas!
I dag skall lustigt bli.

Marche, låt oß tåga!
På axeln kastom bößa, spjut och båga!
Alla wi brinna
Af täflan och begär.
Wi inga faror frukta,
Nej, sjelfwa björn wi tukta.
Best, du må komma!
Ej trohet swiker här.

Fort, raska goßar!
Marche framåt öfwer häckar, kärr och moßar!
Hundarne drifwa;
Hör, de ha ren fått opp!
Ej skall oß mödan trötta,
Stor sak, om wi bli blöta.
Mod i wårt hjerta
Och styrka i wår kropp!

Hwad är som spritter?
En tjäder högt der opp i tallen sitter.
Tjusad, han spelar
En ton så djup och öm.
Fyr! honom må wi skjuta!
Sällt är, att lifwet sluta
Wäst som man döras
Af en lycksalig dröm.

Nu ska wi dela
[illegible]ockar oß, och roswet skall ej fela.
[illegible]g och du Pelle
Wi båda stanna här.
Hör du det gälla skallet
Långt bakom swedjefallet?
Jöße han bugtar,
Men, topp! att hit det bär.

Tag ur din ficka
Din flaska, Bror! hej lustigt, låt oß dricka
Ljufliga drufwa!
Min flickas skål, gutår!
Tag flaskan sjelf i handen,
Wät dig, som jag, på tanden,
Frihet i skogen!
En lycklig jagt, gutår!

Tyst! der i granen
Twå dufwor praßla. Skynda, spänn opp hanen!
Ack, huru täcka!
Ack, hwad de kuttra lent!
De ska ej mer sig röra ....
Håll! håll! hwad will du göra?
Will du wål mörda
Hwad kärleken förent?

Wargar och harar
Den tappre Jägarn åter aldrig sparar;
Krig han förkunnar
Hwar mes och hwar barbar.
Blixtrande blänker stålet,
Puff! kulan gick till målet,
Blodet i strömmar
Kring mark och stenar far.